

ÚVODNÍK

ŽÍT JAKO ON !

Kdo říká: 'Poznal jsem ho', a jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravdy.

Kdo však zachovává jeho slovo, vpravdě v něm lás-

ka Boží dosáhla svého cíle. Podle toho poznáváme, že v něm jsme.

Kdo říká, že v něm zůstává, musí žít tak, jak žil on.

1 Janův 2:4-6

Jestliže máme žít tak, jako žil náš Pán, připomeňme si dnes, jak tedy žil On, a jak se Jeho život a zkušenosti dotýkají nás a našich životů.

1) Narození Pána Ježíše: Jak se narodil náš Pán? Ano, byl počat z Ducha svatého! I my jsme byli počati z Ducha. Křesťany se tedy nestáváme, ale rodíme. Jak jsme se zasloužili o své vlastní zrození? Pomáhali jsme své mamince tlačit? Určitě ne. Byla to zásluha někoho jiného, ne naše. Nové narození je dar z milosti Boží. Opravdového křesťana nevytvoří lidské úvahy, přesvědčování, hromadění vědomostí, ani chození do kostela či sboru. Je to Boží zázrak. Tak, jako se to stalo Marii – panna počala. Je to zázrak! Prožil jsi tento zázrak i ty? Nebo zatím se ti křesťanství jen líbí? To jsou velmi důležité a závažné otázky.

2) První část života: V počátcích svého života byl Pán poněkud v pozadí, v ústraní, v tichosti tři desítky let. Rostl v moudrosti a

pobýval v chrámě. I my na počátku potřebujeme porozumět důležitosti obecenství s druhými u Božího slova. Jsme tam, kde jde o věci našeho Otce? To znamená např. také na biblických shromážděních, skupinkách, či modlitebních? Často chceme učit druhé, ale nechal jsem se vyučit sám? Chceme radit, ale přijímal jsem radu? Není dobré cosi uspěchat, hledat zkratky...

3) Křest ve vodě: I Pán Ježíš se nechal pokřtít ve vodě. I my bychom měli křest přijmout se vší vážností. Křest je jasným vyznáním: končím se světem, loučím se s hříchem, myslím to vážně. Jako ano, podpis a prstýnek v manželství – vždy a navždy jen s tebou!

4) Pomazán Duchem: Pán vyšel z pouště v moci Ducha. Jak vycházíme z modliteb, ze sboru a ráno do práce my? Potřebujeme moc Ducha. Budeme tak uprostřed každodenních tísní, ale i při potížích jiných počítat ve víře s tím, že Bůh koná zázraky, znamení a divy. I toto provázelo Pána. I toto může provázet naše životy, slova, modlitby i ruce. Bůh takto řeší situace svým, pro nás nečekaným, nezvyklým způsobem. Nemusíme tak všemu dokonale rozumět, vše vysvětlovat, trápit se. Bůh koná veliké divy.

5) Služba druhým: Pán přišel, aby sloužil druhým, ne, aby bylo slouženo Jemu. Tak i my, nemysleme tolik na sebe a své problémy. Ptejme se: koho jsem dnes povzbudil? Kde jsem vnesl pokoj? Komu jsem řekl o Pánu? Koho

mohu navštívit a komu třeba pomoci? Elijáš se rád ptal: „Co mohu pro tebe udělat.“ A Pán Ježíš taky: „Co chceš, abych ti učinil?“

7) Život v lásce: On miloval. Projevoval lítost a soucit. To byl hlavní motiv Jeho služby! Vyučování i uzdravování. Máme toto my? Někdy vidíme dokonce křesťany, kteří prostě nemají některé lidi rádi. Je to vůbec možné? Pro nás opravdu není možné nemít rád!

8) V modlitbách: Ježíš se často modlil. Na pustých místech i v noci. I my... jaké modlitby to ale byly? Modlitby v důvěře, ne mnohomluvnost, ale v skrytu a upřímnosti.

9) Znamení smrti: Od malička Pán nesl toto znamení. Herodes Jej chtěl zabít. Nepřátelé Jej chtěli svrhnout ze srázu. Kuli pikle. Vláčeli Jej po soudech. Lhali na Něj. Zabořili na Jeho hlavu trny, zbičovali Jej, poplivali, vysvlékli do naha, zesměšlili Jej a vtloukli mu hřeby do ruk a nohou... zabili Pána slávy. Neseme tato znamení i my? Jsme pronásledováni jako Pán, anebo jen chváleni a klepou nám na ramena?

10) Vzkříšení: On i my jsme po pravici Boží z milosti. Můžeme žít v moci a autoritě Boží! Boží pravice znamená Boží sílu. Je zde moc, ale i naděje do budoucnosti – vzkříšení našich těl.

Nakonec, přeji nám všem, abychom se více a více připodobňovali našemu drahému Pánu a Spasiteli Ježíši Kristu.

JOSEF LEDVOŇ

SVĚDECTVÍ

JSEM VDĚČNÁ PÁNU JEŽÍŠI

Jsem vděčná Pánu Ježíši za jeho lásku a pomoc.

Syn onemocněl krvácením do mozku. Po operaci v ostravské fakultní nemocnici. Dva měsíce bojoval o život. Vše komplikovala dialýza ledvin. Celkem prodělal čtyři operace.

Děkuji všem, kteří jste nám pomáhali modlitebně, osobní návštěvou, finančně, častými SMS s Božím povzbuzením a jinak. Nejdříve jsem si chtěla v zoufalé situaci pomoci sama, ale když jsem skončila také v nemocnici, změnila jsem i díky návštěvě pastora, starosti sborových sester, postoj svého srdce. Pochopila jsem, že jedině naprosté poddání se Boží vůli může uvolnit Boží moc a tím můžu očekávat i Boží jednání. Moc jsem

se za to modlila, nebylo vůbec jednoduché to přijmout, podle mě jsem si to nijak nezasloužila. Zase jsem prosila sestry o modlitby, tentokrát za mě.

A začaly se dít věci! Bůh mě provázel na každém kroku. Jezdila jsem do Ostravy (tramvaj počkala, špatně jsem cvakla lístek 2x – revizor nepřišel, zamyšlená jsem vešla na červenou – řidič nevěřicně koukal, já jsem zpanikařila a on se usmál a kýval, ať jdu; ztratila jsem klíče – našla je na zpáteční cestě, průtrž mračen až když jsem vešla do chodby domu, vždy jezdící výtah atd.) Také u syna jsem denně zaznamenávala zlepšování; malá, ale pro mě to byly Boží vzkazy, že Bůh je věrný a milosrdný. Také u jeho lůžka jsem vroucně děkovala Ježíši za spásu mého syna.

Teď je syn v Karviné, zdravotní stav se zlepšuje, zvládl ještě jednu operaci a díky Pánu Ježíši, kte-

rý je Vítěz, děkuji za naději, že se postará nejen o tělo, ale i zlepšení funkce mozku.

Nevěřila jsem, že tak těžkou zkoušku zvládnou. Ani to mě neutěšovalo, že Bože dáváš jen tolik, co uneseme. Dnes vím, že Bůh je láska, našla jsem Ho a On mě osvobodil ode všeho mého strachu. Protože rehabilitace syna je intenzivní, já sama se synem cvičím, pokud rehabilitační sestra nemůže, také v soboty a neděle, takže dočasně nebudu ve sboru vidět. Ale jinak tam budu alespoň v duchu, protože jste moje rodina. Ještě jednou děkuji všem, kteří na nás myslíte a modlíte se za nás. Dnes vím, že s Bohem je vše možné! Tak tohle je moje jednoduché svědectví.

Pokoj a láska Ježíše Krista necht' je s vámi.

EVA WALDHAUSEROVÁ

BÁSEŇ

LÁSKA MÁ

Vzpomněla jsem si na tichý hlas, který mi před léty řekl: „Obdaroval jsem tě láskou, neukryj ji v sobě, rozdávej plnou náručí, neboť se ti mnohonásobně vrátí.“

Lásko, do našich srdcí vylitá, jak se asi cítíš, když před světem si ukrytá?

Tolik se bojím, abys neuvzdala, nauč mne prosím, vypustit tě ven.

Pošeptal jsi mi: „Neboj se. Nikdy tě neopustím a nic mne od tebe neodloučí, než tvá nevíra.

Dívej se a uvidíš. Naslouchej a uslyšíš. Ztiš se a pochopíš.

Pomoz mi prosím, ve ztišení zavřít se v sobě s Tebou, abych znovu mohla otevřít srdce a pustit Tě ven. Už se neptám, jestli se vrátíš. Vímto! Jsi láska má, dar života, proto tě musím pustit, abys zachránila mnohé. Otevírám své srdce, nauč mne prosím,

otevřít i ústa, aby proudy Tvé vody živé zaplavily okolí.

Vnímám tě. Jsi všude. V náručí matek, co konejší své děti, v slzách, co odplavují bolest, v podané ruce, co nabídla pomoc, v očích, co hladit umí bez doteku, v modlitbě upřímné, co letí k Tvému trůnu, jsi v Písmu svatém ukrytá, do našich srdcí vylitá.

Jsmeplní Tebe. Tak proč nás někdy srdce zebe?

HELENA KUDRNOVÁ

K ZAMYŠLENÍ

SBOROVÉ HODNOTY - MULTIKULTURNÍ

novali:

Ceníme si multikulturnost, která přináší různorodost, doplnění, pestrost a obohacení do církve. Svým charakterem a dary, které přináší, dává větší potenciál zasáhnout evangeliem širší spektrum lidí a národností. (Mk 16,15; Mt 28,19; Ef 2,14-15; Zj 7,9, Ž 67,4)

Jako sbor, ve kterém žijí Romové a Slovinci spolu jako biblické společenství, věříme a vidíme, že to je možné. Je možné mít multikulturní sbor na Slovensku. Je možné zakládat multikulturní sbory na Slovensku, kde žádný národ není v postavení „menšiny“. Nehovořím, že to je lehké, ale možné to je.

Proč multikulturní?

Proč vůbec jít po této cestě multikulturnosti? Je to cesta těžší, ale je biblická. Ježíš nepřišel zakládat židovskou církev, ani církev romskou, ani slovenskou církev. Ježíš přišel, aby spasil a zachránil každého, ze všech národů. Zjevení 7,9 nám ukazuje, že před trůnem stál nespočítatelně velký zástup ze všech národů, jazyků a kultur. Spolu. Nebyli tam sekce pro černochoy, pro Rómy, Slováky, nebo Čiňany. Bůh je ten, který stvořil kultury a národy. Bůh také stvořil místo, kde si tyto národy mohou navzájem sloužit – církev.

Ve Skutcích čteme o křesťanském sboru v Antiochii, který byl silně misijnářským sborem. Vidíme, že ve vedení sboru jsou lidé z různých států, kultur a ras. Spolu. Proto měli potenciál zasáhnout evangeliem větší území i víc lidí.

Přesně toto chceme jako sbor. Zasáhnout evangeliem Rómy i Slováky, učinit z nich učedníky podle pověření našeho Pána Ježíše Krista a naučit je žít ve společném obecenství v církvi, sloužit si navzájem dary, které Bůh dal každému z národů. Romové mají od Boha dary (např. hudbu), díky kterým mohou být požehnány jiné národy.

Věříme, že multikulturnost přináší požehnání různorodostí, doplnění, pest-

rostí a obohacení. Je to možné, ale jen tehdy, když se naučíme spolu žít.

Jak spolu žít?

Ale jak se naučit spolu žít, když jsme někdy tak rozdílní? Je to otázka mnohých křesťanů. Naučit se spolu žít neznamena jen se navzájem tolerovat. Mimochodem, podle průzkumu Eurobarometru by se téměř 25% občanů Evropské unie cítila nepřijemně, kdyby měla za souseda Róma. Průzkum odhalil, že lidé se Rómům obávají 4x více, než příslušníků jiných etnických menšin. Slovinci jsou na třetím místě s 38%, Češi na prvním s téměř 50%. To je realita toho světa. Kvůli čemukoliv je tento stav, či nepřijemná zkušenost, nebo jen předsudky, jedno je jisté, že Bůh to může a chce změnit. On chce, aby Rómové byli požehnáním pro národy. On je specialista právě k vyvýšení toho, kdo je poslední, aby zjevil svojí moc těm, kteří si myslí, že jsou první.

A tady je úkol církve. Ukázat lidem, že to jde. Ne jen tolerovat jeden druhého, ale spolu žít, spolu se smát, spolu růst, spolu sloužit Bohu, spolu uctívat Krista... Věřím, že církev se musí toto naučit žít. Tak, aby ve slovenské církvi nebyli Rómové „jen menšinou“, ale jedním z národů, které spolu uctívají Pána. Jinak na Slovensku žije více kultur než dvě a všechny potřebují Krista, i Vietnamci, Čiňané, Ukrajinci, Maďaři...

Respekt, přijetí, láska...

Když už tolerovat se navzájem nestačí, musíme jít trochu hlouběji. První krok, jak dosáhnout, aby multikulturnost byla přínosem, a ne nesnesitelným břemenem v církvi, je respekt. Biblický respekt. Kdo je v Kristu, je nové stvoření (2Kor 5,17). A nezáleží na tom, jakou barvu pleti má, nebo z jakého prostředí přichází. Bible nám říká, že takového člověka máme považovat za vyššího, než sebe (Fil 2,3). Vzájemný respekt znamená chápat rozdílnost toho druhého.

Dalším krokem je přijetí. Přijímám toho druhého s jeho rozdílností, s jeho dobrými i negativními stránkami. Bůh je ten, který mění náš charakter. Naším úkolem je se navzájem přijmout. Nechceme se proměňovat k obrazu toho druhého národa, ale k obrazu Krista. Všechny národy v církvi se proměňují na společný obraz – Krista.

Třetím krokem je láska. Láska je

zároveň i hlavním motivem, proč se budeme respektovat a přijímat. Láska je víc, než jen tolerance. Láska je rozhodnutí milovat člověka takového, jaký je. Kristus je nám příkladem. On, nebešťan, se stal pozemšťanem, člověkem. Bible praví, že Kristus se vzdal své hodnosti, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí, ponížil se (Fil 2,6-7). On vzal na sebe povinnosti sluhy, aby nám v lásce sloužil a to až do smrti na kříži.

A tady je úkol církve. Ukázat lidem, že se to dá. Ne jen tolerovat jeden druhého, ale spolu žít, spolu se smát, spolu vyrůstat, spolu sloužit Bohu, spolu uctívat Krista... Rómové a Slovinci spolu. Když svět uvidí, jak se Rómové a Slovinci mají navzájem rádi, bude to pro ně tím nejlepším svědectvím, že Bůh je živý.

Bratři a sestry, nedívejme se na svoje práva a svoje výhody, ale budme jako Kristus, který se vzdal všech práv a výhod, aby nás zachránil. Milujme jeden druhého a služme si navzájem i za hranicemi našich práv a výhod. Rómové, služte v lásce a pokoře Slováckům. Slovinci, služte v pokoře a v lásce Rómům.

Povolání církve

Církev je povolána zjevit Boží Slávu tím, že se budeme milovat navzájem. Bůh bude zjeven tomuto světu tehdy, když uvidí Boha v církvi. Když svět uvidí, jak se Rómové a Slovinci mají rádi navzájem, bude to pro ně tím nejlepším svědectvím, že Bůh je živý. To, o co se vlády tohoto světa neustále pokoušejí, to my žijeme. To, co si EU přeje, my v našem středu máme.

Chci vás povzbudit, abychom žili to, čemu věříme a věřili tomu, co žijeme. To, čemu věříme je možné. Vidíme to v Bibli. Je možné, aby Slovinci přiváděli Rómy ke Kristu, je možné, aby Rómové přiváděli Slováky ke Kristu. A je možné, aby potom spolu šli a zachraňovali další a další. Ať je každému zjevné, že Slovinci a Rómové umí spolu žít, milovat se a sloužit si navzájem v Kristově lásce.

Váš bratr
MIRO TÓTH

Prepsáno ze Sborového listu
sbor Boží Dům, 7-8/2008
Košice, Slovensko

K ZAMYŠLENÍ

ROZPTÝLIT MLHU KOMPROMISŮ

západní společnosti.

Britští křesťané jsou konfrontováni s krutým a jistým faktem: náš národ je pod Božím soudem. I když je pro to mnoho důvodů, dalo by se to vyjádřit následujícím tvrzením: zhřešili jsme stejným hříchem, za který byl odmítnut Ezau – pohrdli jsme svým prvorozenstvím (Žd 12, 15-17).

Bůh nás soudí podle míry světla, které jsme obdrželi. Ježíš řekl Židům své doby, že soud nad nimi bude mnohem hroznější, protože dostali mnohem větší poznání pravdy (Mt 11,20-24). Totéž se týká Velké Británie během posledních tří století. Jen málo dalších národů mělo stejný přístup k Božimu slovu jako Britové. Skrze svou kulturu a tradici, skrze sbory a evangelisty a skrze tištěné Slovo se Británii více než jiným národům dostalo požehnání poznání Boží pravdy. Náš soud za její odmítnutí bude podobně hrozný.

Mnoho křesťanů si neuvědomuje, že Boží soud nezačíná u lidí ve světě, ale u Božího lidu. Petr křesťanům své doby řekl: „*Neboť je čas, aby soud začal od domu Božího. Tedy jestliže nejprve od nás, jaký bude konec těch, kteří jsou neposlušní Božího evangelia?*“ (1Pt 4,17) Tato slova jsou aplikovatelná na dnešní církve v Británii.

Ze všech hříchů, které mohou být současné církvi vytknuty, se stačí zaměřit na dva: materialismus a kompromisy. V Lukášově evangeliu 17,26-30 Ježíš předpověděl, že období před jeho příchodem bude jako za dnů Noeho a Lota. Jmenovitě zmínil osm činností, které tyto dny charakterizují: jídlo a pití, ženění se a vdávání, kupování a prodávání, stavění a sázení. V čem byl ale problém, když na těchto činnostech přece není nic specificky hříšného?

Tím problémem byl materialismus. Lidé té doby byli tak upnutí k těmto činnostem, že si neuvědomili, že přichází Boží soud nad jejich tělesným životním stylem. Když soud přišel, nebyli vůbec připraveni. Totéž dnes platí v Británii o většině lidí vyznávajících křesťanství. Pokud poslední soud Boží náhle přiblíží Kristův příchod, tak budou naprosto nepřipraveni.

Církevní sebeustručení...

Hřích kompromisu, podobně jako materialismus, také zůstává bez povšimnutí. Asi před dvěma lety jsem během modliteb v mysli viděl obraz vnitřku typické církevní budovy s řadami lavic, pódium, kazatelnou, klavírem atd. Celá budova však byla prostou-

pená mlhou. Daly se rozeznat obrysy věcí, ale nic nebylo jasně rozpoznatelné. Zatímco jsem přemýšlel, co ta mlha znamená, dal mi Bůh jedno jasné slovo: kompromis.

Většina hlavních morálních a doktrinárních pravd, které byly jasně oznámeny v Novém zákoně, byly v současné církvi zamřeny a ztratily svoji efektivitu. V 1K 6,9-10 Pavel napsal: „*Nebluďte! Ani smilníci ani modláři, cizoložníci, rozkošníci ani lidé praktikující homosexualitu, zloději ani chamtivci, opilci, utrhači ani lupiči nebudou dědici Božího království.*“ Přesto je dnešní církve plná lidí, kteří takto hřeší, avšak vůbec je to neznepokojuje. Ve skutečnosti se těmito hříchy chlubí.

Člen jednoho sboru ležel v nemocnici a umíral na AIDS, kterým se nakazil kvůli homosexuálnímu životnímu stylu. Poté přijal Krista a obdržel Nový zákon. Když si přečetl nějaké pasáže z Nového zákona, poslal urgentní zprávu člověku, který ho vedl ke Kristu: „Přijď a modli se za mě. Potřebuji osvobození. Nikdy jsem nevěděl, že s mým životním stylem bylo něco v nepořádku.“

Hlavní odpovědnost za narušení a odmítnutí mnoha základních kamenů křesťanské víry v této zemi naneštěstí nepřísluší světu, ale vedoucím v samotné církvi. Dnes už je zcela běžné, že biskupové odmítají to, že se Kristus narodil z panny, církevní pracovníci zpochybňují Ježíšovo božství a kněží popírají potřebu spasení. Možná nejtragičtějším příkladem tohoto sebedestruktivního procesu jsou bohoslužby pro „různé víry“, které se pořádají v britských katedrálách a opatstvích. Tam jsme viděli arcibiskupa z Canterbury, jak se účastní uctívání cizích bohů po boku náboženských vedoucích hinduistů, budhistů, muslimů a sikhů. Podobných bohoslužeb se minimálně jednou účastnila i královna, která se při svém korunovačním slibu zavázala „chránit víru“. Bůh jasně ukazuje svoje vnímání takového jednání v Ozeášovi 5,10, kde říká: „*Judští velmožové jsou jako ti, kdo přenášejí mezníky. Vyleji na ně svou prchlivost jako vodu.*“

Co od nás Bůh očekává?

Přesto je v církvi stále pozůstatek upřímných, vydaných následovníků Ježíše. Jaké jednání od nás Bůh v této krizi očekává, pokud mezi ně patříme i my? Jedna jasná odpověď je dána v 2Pa 7,14: „*A (jestliže se) můj lid, který se nazývá mým jménem, pokorí a bude se modlit a vyhledávat mě a odvrátí se od svých zlých cest, tehdy je vyslyším z nebes, odpustím jim jejich hříchy a uzdravím jejich zemi.*“

Výraz „můj lid, který se nazývá mým jménem“ se týká všech křesťanů, kteří na sebe berou jméno Kristovo. Přestože o tomto textu vyučuji už nejméně 30 let, až teď jsem dospěl k šokujícímu zjištění! Boží lid naší

doby nikdy nenaplnil první podmínku. Nikdy jsme se skutečně nepokorili. Naše pýcha – ať už náboženská nebo rasová – je stále překážkou, která zadržuje odpověď na naše modlitby za nás a za náš národ.

Díky Božimu přísnému jednání v mém osobním životě jsem měl možnost poznat neefektivnější cestu k pokoření. Velmi jednoduše, je to vyznání hříchů. Pokud Bohu pravidelně a konkrétně vyznáváme své osobní hříchy, je nemožné k němu přistupovat s postojem pýchy. „*Jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.*“ (1J 1,9) Nevyznané hříchy jsou neodpuštěné hříchy. Tak tedy překážka pýchy vytváří další překážku neodpuštěného hříchu.

Bible nás vyzývá, abychom vyznávali svoje hříchy nejenom Bohu, ale také jeden druhému. „*Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Mnoho zmůže usilovná modlitba spravedlivého.*“ (Jk 5,16) Vyznávání našich hříchů Bohu se týká vertikální pýchy. Vyznávání našich hříchů jeden druhému se týká horizontální pýchy. Těžko se můžeme chovat pyšně vůči někomu, komu jsme právě vyznali své osobní hříchy.

To se týká zvláště vztahů mezi manžely a manželkami. Ti, kteří si navzájem vyznávají hříchy, nebudou rozdělení bariérou pýchy. Navíc je vyznání hříchu nutným předpokladem k efektivním přímlybným modlitbám. Daniel byl jedním z nejspravedlivějších postav v Bibli, ale když se začal přimlouvat za své soukmenovce z Izraele, začal uznáním svého vlastního podílu na jejich hříchu (Da 9,3-13).

Věřím, že Bůh od nás jako od britských křesťanů očekává, abychom se před ním a jeden před druhým pokorili vyznáváním hříchů. Pouze tehdy, až to uděláme, se můžeme pohnout k prosbě na uzdravení své země.

Musím ale přidat slovo varování. Nezačni se zabývat patologickým sebezpytováním. Duch svatý je „prstem Božím“ (Mt 12,28; L 11,20). Žádej Boha, aby položil svůj prst na hříchy, které potřebuješ vyznat. On to udělá s naprostou přesností, pravděpodobně přivede na světlo hříchy, které sis nikdy neuvědomoval!

Omezil jsem tuto analýzu na situaci ve Velké Británii. Avšak většinu toho, co jsem řekl, je možno aplikovat i na jiné národy, které mají židovsko-křesťanské dědictví, a na Církev na celém světě. Kež Bůh každému z nás pomůže přijmout osobní zodpovědnost!

DEREK PRINCE

Zdroj: Život víry, červen 2008
DEREK PRINCE MINISTRIES

AKCE & OZNÁMENÍ

KALENDÁŘ AKCÍ NA ŘÍJEN 2008

Čtvrtek	2.10.08	17:00 hodin	Sborová modlitba
Pátek	3.10.08	16:00 hodin	Mládež
Neděle	5.10.08	9:00 hodin	Nedělní shromáždění
Úterý	7.10.08	17:00 hodin	Biblická hodina
Čtvrtek	9.10.08	17:00 hodin	Sborová modlitba
Pátek	10.10.08	16:00 hodin	Mládež
Neděle	12.10.08	9:00 hodin	Nedělní shromáždění
Úterý	14.10.08	17:00 hodin	Domácí skupinky
Čtvrtek	16.10.08	17:00 hodin	Sborová modlitba
Pátek	17.10.08	16:00 hodin	Mládež
Neděle	19.10.08	9:00 hodin	Nedělní shromáždění
Úterý	21.10.08	17:00 hodin	Biblická hodina
Čtvrtek	23.10.08	17:00 hodin	Sborová modlitba
Pátek	24.10.08	16:00 hodin	Mládež
Neděle	26.10.08	9:00 hodin	Nedělní shromáždění
Úterý	28.10.08	17:00 hodin	Domácí skupinky
Čtvrtek	30.10.08	17:00 hodin	Sborová modlitba
Pátek	31.10.08	16:00 hodin	Mládež

Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu

Konference pro manželské páry zaměřená na vztah rodiny, sboru a služby.
Pořádá Apoštolská církev.

**17. – 18. říjen 2008 (pátek a sobota),
modlitebna AC Olomouc, U Podjezdu 12,
773 00 Olomouc**

Bližší info na nástěnce ve sboru (přihlášky do 6. října).

***** Internet AC dětem a pracovníkům s dětmi *****

Pracujete s dětmi a chybí vám občas inspirace? Anebo naopak máte spoustu nápadů a leží někde v šuplíku, místo aby sloužily ke slávě Božího Království? Anebo jste rodiče a máte touhu vést děti k Bohu a nevíte pořádně, jak na to?
Pokud vás tato nabídka zaujala, stačí otevřít tuto stránku: <http://www.apostolskacirkev.cz/deti/index.html>

5. ročník soutěže biblických znalostí

„O POKLAD KRÁLE KRÁLŮ“

První kolo soutěže se bude konat 1. 3. 2009 (přibližně v tomto termínu)
a **druhé – celostátní kolo bude 4. 4. 2009** v ČR v Kolíně a v Olomouci souběžně.

Soutěžít budou **všechny věkové kategorie z Janova evangelia** a z **knihy Ester**. Janovo evangelium je dost obtížné pro nejmenší soutěžící. Pro ně budou klíčové dějové pasáže a nejnámější verše. Kromě toho bude letos malá novinka pro všechny soutěžící. Třetí část bude z knihy Žalmů. Bude opět pro všechny soutěžící, odstupňovaná bude počtem veršů, které bude potřeba se **naucit zpaměti**. O které **žalmy** půjde?

7- 8 let Kategorie A: Ev. Jana, Ester, Žalm 23.

9-10 let Kategorie B: Ev. Jana, Ester, Žalmy 23. + 1.

11-12 let Kategorie C: Ev. Jana, Ester, Žalmy 23. + 1. + 15.

13-15 let Kategorie D: Ev. Jana, Ester, Žalmy 23. + 1. + 15. + 32. (verše 1 – 5)

16-20 let Kategorie E: Ev. Jana, Ester, Žalmy 23. + 1. + 15. + 32. (Verše 1 – 5) + 8.+ 19. (verše 8 – 15)+ 37. (verš 23 – 28)

NAROZENINY

děti	dospělí		
Kovařík Martínek	7.10.2004	Meisnerová Stanislava	15.10.1937
Rokosz Jan	9.10.1992	Šimková Věrka	20.10.1955
Balažová Martínka	12.10.2004	Podzimek Jiří	29.10.1977

**VŠEM OSLAVENCŮM PŘEJEME
MNOHO BOŽÍHO POŽEHNÁNÍ**

MODLITBY A PŘÍMLUVY

SBOR

Modlitby za nemocné - děti

- BOJČUKOVÁ Eva - *cukrovka*
- FOLVARČNÁ Iveta - *skolióza*
- FOLVARČNÁ Sára - *ekzém na ruce*
- LEDVOŇOVÁ Johanka - *astma*
- LEDVOŇ Natanek - *astma, alergická rýma a ekzém*
- SLUSARZOVÁ Barbora - *skolióza*

Modlitby za nemocné - dospělí

- BALÁŽ Mirek - *páteř*
- BÍLKOVÁ Maria - *páteř, klouby, tělesné posilnění*
- BOJČUKOVÁ Iveta - *úplné uzdravení*
- BOREJ Jaroslav - *páteř, tělesné posilnění*
- DOHNALOVÁ Růžena - *vysoký tlak, žaludek (Bohumín)*
- DULAVOVÁ Libuše - *uzdravení*
- FLAJSINGROVÁ Marie - *celkové posílení na těle, za sílu pro všechny, kteří o Marušku pečují*
- GEMBICKÁ Anna - *páteř, astma*
- GEMROTOVÁ Květoslava - *tělesné posilnění, zdraví*
- HARAKAL Petřík - *celkové tělesné uzdravení*
- CHMELKOVÁ Růžena - *celkové posilnění (kolena, artróza, štítná žláza, žaludek, cévy, cholesterol,...)*
- CHOBOTOVÁ Renáta - *úplné psychické uzdravení (Bohumín)*
- MLADĚNKOVÁ Slávka - *průdušky*
- NAVRÁTILOVÁ Anna - *celkové posílení na těle*
- OCHODKOVÁ Eva - *vysoký tlak*
- ŘEŽÁBEK Jan - *tělesné posilnění*
- SLUSARZOVÁ Renáta - *časté bolesti hlavy*
- STRÁPCOVÁ Bohumila - *posilnění od Pána*
- SZVETKOVÁ Marie - *průdušky, nemocný manžel*

- ŠTEPANIKOVÁ Zlatka - *oči, astma, vysoký tlak*
- TRZYNIECKÁ Žofie - *posilnění*
- TUREČKOVÁ Lenka - *roztroušená skleróza*
- WALDHAUSEROVÁ Eva - *celkové posilnění*

Potřeby sboru

- uzdravení syna Petra od E. Waldhauserové
- Balogovi - *adopce dalšího dítěte*
- příprava vánočního programu dětí
- děti v našem sboru - *ochrana ve škole, duchovní požehnání*
- čerstvé vanutí Ducha svatého
- prosby o povolání dalších služebníků
- moudrost pro vedoucí sboru
- návrat zatoulaných oveček
- skupinka v Bohumíně
- BOJDA Jindra - *duchovní obnovení*

Sborový dům

- moudrost v rekonstrukci
- dokončení dalších místnosti v letošním roce (*topení, světla, obklady*)
- Financování, splátky půjček

Naši milí mimo Karvinou

- FOJTÍKOVI - *Boží vedení pro celou rodinu (Frankfurt)*
- OSLADILOVÁ Miluše - *uzdravení střešní flory po ozařování (Šumperk)*
- HOLÍKOVÁ Dana - *moudrost v rozhodování co dál v životě (Jihlava)*
- HVOLKOVI - *slouží v Orlové*
- JURASOVÁ Martina - *duchovní obnovení (Praha)*
- PEČENKA Honza - *vede Royal Rangers v Jihlavě*
- SPRINGEROVI - (*Havířov*)
- ZVÍŘECÍ Pavel a Táňa - (*Jeseníky*)

EVANGELIZACE

- požehnání dětského kroužku na ZŠ Komenského
- služba v domově důchodců (*jednáme*

o podmínkách)

- evangelizační skupinka Karviná 6
- projekt zakládání nových sborů v naší oblasti
- zapojení sboru do světové misie

CÍRKEV

- sjezd mládeže v Kolíně (*říjen*)
- biskup MOLDAN Martin - *moudrost k vedení církve*
- emeritní biskup BUBIK Rudolf s manželkou - *zdraví a požehnání*
- MOTYKA Pavel, pastor AC Oldřichovice - *posilnění*
- CICHÝ Stanislav, senior oblasti - *moudrost pro vedení oblasti*
- VOŠMT - *vedení školy, dostatek financí na chod školy, noví studenti*
- Teen Challenge - *finance*

MĚSTO

- milost k pokání pro lidi v Karvině
- požehnání pro vedení města

NÁROD

- prezident
- vláda, poslanci, senátoři
- vztahy stát - církev

MISIE

- Projekty Nehemie
- služba V. BEDNÁŘE na Ukrajině

DĚNÍ VE SVĚTĚ

- Izrael, pokoj pro Jeruzalém
- Irák, Irán, Afghánistán
- milost ke spasení pro muslimy

DĚKUJEME PÁNU

- za svatbu Morawiecových
- za činnost kroužku na ZŠ Komenského
- za zájemce o vodní křest
- za provedené stavební práce
- za ochotné a vytrvalé služebníky
- za návštěvnost na nedělních bohoslužbách
- za pokoj v naší zemi

SBOROVÉ NOVINY

pravidelný měsíčník sboru Apoštolské církve v Karvině, číslo 10, ročník 15 **Bankovní spojení na sbor : 105 101 764 / 0300**

Adresa: Apoštolská církev, Sborové noviny, Rudé armády 1950, 733 01 Karviná - Hranice, **tel.:** 596 318 745, **e-mail:** ackarvina@volny.cz, navštivte nás na internetových stránkách sboru AC Karviná: **www.ackarvina.cz**

Sborové noviny vychází pro potřebu AC v Karvině a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky, ať už finanční, či materiální, vždy vítáme! Vaše příspěvky jako jsou články, recenze, povzbuzení a svědectví můžete předávat osobně v kanceláři sboru a nebo zasílat na výše uvedené adresy – tedy na internetovou a poštovní. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SN: **25. 10. 2008**